

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoPom/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725203127
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6725203127.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXXX/X, XXX XX D., dieťa rodičov matka: C. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXXX/X, XXX XX D., t.č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Komenského 7, 975 28 Banská Bystrica a otec: F. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXXX/X, XXX XX D., zastúpeného zástupcom JURAJ MACÍK advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Petelenova 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 459 958, o návrhu navrhovateľa: Detská fakultná nemocnica s poliklinikou Banská Bystrica, so sídlom Námestie L. Svobodu 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 957 937, zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Tatianou Čarskou, advokátkou, so sídlom G. XXX, XXX XX H. H., na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025, takto

rozhodol:

Odvolanie otca maloletého dieťaťa proti uzneseniu okresného súdu odmieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. dočasne odňal maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX z osobnej starostlivosti rodičov C. E. B., nar. XX.XX.XXXX a F. F. B., nar. XX.XX.XXXX a dočasne zveril maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou H. H., I. I. J. K. I. X, XXX XX H. H., C.: XX XXX XXX.

Výrokom II. okresný súd Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou H. H. udelil súhlas k pokračovaniu v už zahájenej liečbe maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, ako aj k zahájeniu ďalšej prípadnej nevyhnutnej liečby a k vykonaniu diferenciálnej diagnostiky na preukázanie, resp. vylúčenie L. syndrómu v zastúpení (ochorenie zákonného zástupcu dieťaťa – matky, ktorý prispieva ku vzniku chorobných príznakov dieťaťa).

Výrokom III. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na návrh navrhovateľa Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou H. H. a odôvodnenie návrhu, v ktorom, okrem iného, bolo uvedené, že v priestoroch izby II. E. G. I. M. E. H. H., J. ktorej je (bola) hospitalizovaná maloletá spolu s matkou, bola personálom DFNSP H. H. náhodne nájdená injekčná striekačka s ihlou bez ochranného krytu so žltým obsahom a zápachom pripomínajúcim moč. Navrhovateľ uviedol, že tento typ injekčnej striekačky sa v DFNSP H. H. nepoužíva. Podozrenie na to, že matka vystavuje maloletú vplyvu látok spôsobilych poškodiť zdravie dieťaťa, DFNSP H. H. zdôvodnila tým, že prvá baktéria zistená u maloletej, ktorá nebola dovtedy liečená žiadnymi antibiotikami, bol nemocničný kmeň odolný voči bežným antibiotikám. Napriek adekvátnej poskytnutej liečbe zo strany E. H. H. hnisavé ložisko na zadočku maloletej sa nehojí. Prvotné príznaky u maloletej boli dva mesiace trvajúce hnačky s prímiesou krvi, ktoré počas 20-dňovej hospitalizácie v E. H. H. nemala napriek tomu, že užívala širokospektrálne antibiotiká, ktoré by

mali tieto príznaky zhoršiť. Navrhovateľ poukázal v návrhu na to, že disponuje kompletnou zdravotnou dokumentáciou maloletej s tým, že oznámil súdu, že podáva na Okresnú prokuratúru Banská Bystrica oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin proti zdraviu a trestný čin proti rodine a mládeži. Navrhovateľ uviedol, že hodnotenie zdravotného stavu maloletej je podložené dlhoročnými skúsenosťami, praxou navrhovateľa, podopreté výsledkami vykonaných vyšetrení, ktoré nemožno brať na ľahkú váhu s tým, že zdôraznil, že ak nebude u maloletej pokračované v už zahájenej liečbe, ako aj keď nebude zahájena ďalšia prípadná nevyhnutná liečba a nebudú vykonané úkony za účelom diferenciálnej diagnostiky na preukázanie, resp. vylúčenie „Münchhausenovho syndrómu v zastúpení“ u matky, u maloletej sa významne znižujú šance na vyliečenie a stúpa pravdepodobnosť návratu jej zdravotných problémov. Navrhovateľ mal za to, že je potrebné zabezpečiť maloletemu dieťaťu šancu a právo na úplné vyliečenie, a tým sú tu dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, a to nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na živote a zdraví maloletého dieťaťa.

3. Okresný súd za aplikácie ust. § 2 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1, 2 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 2, § 332 ods. 1 CSP, § 367 ods. 4 CMP, § 35 Zákona o rodine v spojení s ust. § 52 CMP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho uznesenia.

4. Súd prvej inštancie poukázal na podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pre rozhodovanie ktorého nie je potrebné zistiť všetky skutočnosti nevyhnutné pre jeho nariadenie tak, ako je to vo veci samej. Je postačujúce, ak sú osvedčené dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci starostlivosti o maloleté deti osvedčená naliehavosť situácie. Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je prioritný záujem maloletého dieťaťa, naliehavosť potreby úpravy pomerov účastníkov konania, ktoré posúdenie naliehavosti je ponechané na úvahu súdu.

5. Okresný súd podľa návrhu navrhovateľa mal osvedčené, že maloletá bola dňa 01.08.2025 hospitalizovaná v DFNSP H. H. z dôvodu zápalu podkožia a stehnového svalu so začínajúcim hnisavým ložiskom. Maloletá pre svoj nezlepšujúci sa zdravotný stav opakovane podstúpila chirurgické ošetrenia abscesu, a to aj napriek opakovaným chirurgickým kontrolám, ktoré konštatovali, že rana sa priemerne hojí. Maloletá napriek ukončenej antibiotickej liečbe po prechodne zlepšenom stave opakovane dostala horúčky a bolo u nej zistené zhoršenie nálezu v ľavej sedacej oblasti. Maloletej bol opakovane zistený hnis v rane z abscesu a zistená prítomnosť baktérií. Napriek poskytnutej liečbe sa hnisavé ložisko na sedacej časti maloletej nehojilo. Prvotné príznaky u maloletej boli 2 mesiace trvajúce hnačky s prímiesou krvi, ktoré počas 20-dňovej hospitalizácie v DFNSP H. H. J., napriek tomu, že užívala širokospektrálne antibiotiká, ktoré by mali tieto príznaky zhoršiť.

6. Okresný súd z návrhu navrhovateľa mal dostatočne za osvedčené aj to, že navrhovateľ oznámil Okresnej prokuratúre Banská Bystrica skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin proti zdraviu a trestný čin proti rodine a mládeži, pretože rovnako ako maloletá s podobnými príznakmi – zdravotnými ťažkosťami popisovanými v návrhu navrhovateľa a nevysvetliteľne sa zhoršujúcemu zdravotnému stavu, napriek adekvátnej zdravotnej liečbe, v minulosti bol hospitalizovaný aj brat, ktorý následne zomrel.

Súd prvej inštancie mal za to, že navrhovateľ v návrhu dostatočne osvedčil, že matka maloletej pravdepodobne trpí Münchhausenovým syndrómom v zastúpení, pretože zdravotný stav maloletej sa opakovane zhoršuje, a to aj napriek adekvátne nastavenej liečbe, nálezom nechránenej injekčnej striekačky s ihlou s obsahom moču v priestoroch izby v DFNSP H. H., kde bola prítomná len matka s maloletou a aj vzhľadom k diagnostickým nejasnostiam a závažnému stavu brata maloletej, ktorý bol v minulosti s podobnými príznakmi ako maloletá hospitalizovaný a následne zomrel, čím súhrne bola osvedčená naliehavosť k nariadeniu neodkladného opatrenia. Okresný súd mal za osvedčené, že v záujme maloletej a jej ďalšieho priaznivého vývoja bolo nevyhnutné, aby bola odňatá zo starostlivosti rodičov z dôvodu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jej živote a zdraví. Bola daná naliehavosť a potreba neodkladnej úpravy pomerov maloletej, a preto návrhu bolo vyhovené.

7. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nebol priznaný nárok na náhradu trov konania.

8. Proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletej, ktorý uviedol, že uznesením okresného súdu č.k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025 bolo zrušené napadnuté neodkladné opatrenie nariadené uznesením okresného súdu č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025,

avšak v tomto uznesení nebolo rozhodnuté o dočasnom odňatí osobnej starostlivosti maloletej dcéry, a tým neexistuje žiadne iné rozhodnutie súdu, ktorým by táto časť rodičovských práv otcovi maloletej bola obmedzená. Otec maloletej namietal, že napadnuté uznesenie okresného súdu nemalo byť vydané voči jeho osobe a žiadal ho preskúmať, pretože jeho účinky zasiahli a zasahujú do jeho práv a práv maloletej dcéry. Uviedol, že tu absentovala požiadavka neodkladnosti, pretože už v čase vydania neodkladného opatrenia bol prítomný pri dcére ako zákonný zástupca a sprevádzajúca osoba. Liečba maloletej prebiehala s jeho plnou súčinnosťou, a tým nevyvstala potreba okamžitého odňatia dieťaťa obom rodičom a jeho zverenie inštitúcii. Riziko hrozby tu bolo adresované výlučne osobe matky, ktorá po zadržaní Policajným zborom SR dňa 28.08.2025 o 06.30 hod. bola vylúčená zo styku s maloletou. Maloletá sa v DFNSP H. H. J. pod nepretržitým dohľadom zdravotníckeho personálu, pričom bol prítomný on ako otec, aktívne spolupracoval pri starostlivosti, a preto nemožno hovoriť o stave dieťaťa „bez akejkoľvek starostlivosti“ a ani o aktuálne vážnom ohrození života a zdravia maloletej. Na ochranu zdravotného stavu maloletej postačovali miernejšie opatrenia, napr. vylúčenie prítomnosti matky, kontrolovaný režim prítomnosti otca, či starej matky pod dohľadom personálu, t. j. nebol dôvod na najprísnejší zásah v podobe nariadeného neodkladného opatrenia. Boli obmedzené rodičovské práva otca bez toho, aby bolo podozrenie zanedbania starostlivosti o dieťa z jeho strany, resp., že by konal spôsobom ohrozujúcim jeho život, zdravie alebo jeho záujem. Voči otcovi nebolo vedené trestné konanie. Naopak, pri domovej prehliadke dňa 28.08.2025 poskytol orgánom činným v trestnom konaní maximálnu súčinnosť. Dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia sa netýkali otca, ale sledovali podozrenie, že matka maloletej a jeho manželka trpí Münchhausenovým syndrómom by proxy. Ide o závažné psychické ochorenie, pričom je vylúčené, aby takéto ochorenie bolo u oboch rodičov. Otec maloletej považoval postup okresného súdu voči nemu za nedôvodný a rozhodnutie v tejto časti je nepreskúmateľné a musí byť zrušené s poukazom aj na judikatúru Ústavného súdu SR.

9. V ďalšej časti odvolania otec maloletej mal za to, že došlo k neprimeranému zásahu do rodinného života najprísnejším opatrením, ktorým bolo odňatie dieťaťa obom rodičom a zverenie DFNSP Banská Bystrica s poukazom na Článok 41 ods. 4, Článok 45 ods.1, 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení so zákonom č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v zmysle § 11 ods. 18, Článku 9 ods. 1 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa, Článku 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Zverenie maloletej do DFNSP H. H. by viedlo k izolácii maloletej od rodiny a k obmedzeniu rodičovských práv jeho ako otca maloletej. Došlo aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak sa tvrdilo, že zosnulý brat maloletej mal obdobné zdravotné problémy ako maloletá. Maloletá netrpela dva mesiace riedkymi stolicami s prímiesou krvi, ale len veľmi krátko, niekoľko dní, v izbe s maloletou nebola prítomná len matka, ale aj ďalší pacienti so sprievodom a k dieťaťu mal prístup aj personál. DFNSP H. H. N. súd podozrenia opierali o podozrenia z úmrtia maloletého syna O., ktoré úmrtie bolo predmetom vyšetrovania Okresného riaditeľstva PZ SR Bratislava III, odbor kriminálnej polície a znaleckého dokazovania s tým, že trestné konanie bolo uznesením ČVS: ORP-275/1-VYS-B3-2022 zo dňa 22.05.2024 zastavené z dôvodu, že bol dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Navrhol uznesenie okresného súdu v časti, ktorou bolo maloleté dieťa odňaté zo starostlivosti otca a zverené DFNSP H. H., zrušiť a maloletú zveriť do osobnej starostlivosti otca.

10. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP, § 2 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa proti uzneseniu okresného súdu odmietol. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, preto ktoré bolo nariadené.

17. Podľa Článku 3 ods. 1, 2 Základných princípov CMP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiemu posudzovanej právnej veci. Ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by prijal, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

18. Otec maloletého dieťaťa odvolaním napadol uznesenie okresného súdu č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025, v ktorom, okrem iného, poukázal na to, že predmetné uznesenie zrušil už okresný súd uznesením č.k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025.

19. Krajský súd primárne posudzoval, či mal spôsobilý predmet konania a rozhodovania, a to uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré je možné podrobiť prieskumu.

20. Z pripojeného spisového materiálu krajského súdu sp. zn. 15CoP/102/2025, sp. zn. okresného súdu 9P/185/2025 mal za zistené, že okresný súd uznesením č.k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025, okrem iného, výrokom I. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025, ktoré uznesenie bolo doručené otcovi maloletej prostredníctvom zvoleného zástupcu dňa 17.09.2025. Z obsahu odvolania podaného otcom maloletej zo dňa 17.09.2025 pripojeného spisového materiálu krajského súdu sp.zn. 15CoP/102/2025 bolo zrejmé, že otec maloletej nenapadol odvolaním uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025 vo výroku I., ktorým bolo zrušené neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 (Úradný záznam zo dňa 02.10.2025). Vzhľadom k zistenému, k dátumu konania a rozhodovania odvolacieho súdu uplynula zákonom stanovená lehota 15 dní na podanie odvolania, t. j. v čase rozhodovania krajského súdu už neexistoval predmet odvolania, a to uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025, ak toto uznesenie bolo zrušené samostatným uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025.

21. Civilný sporový poriadok ani Civilný mimosporový poriadok výslovne neupravuje spôsob rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré bolo samostatným rozhodnutím zrušené. Podaním odvolania otcom maloletej sa začalo odvolacie konanie, ktoré je nevyhnutné skončiť rozhodnutím odvolacieho súdu ako funkčne príslušného. Z ustanovenia § 357 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP vyplýva, že odvolanie je prípustné len voči tým uzneseniam súdu prvej inštancie, ktoré sú v tomto zákonom ustanovení vymenované. Základným predpokladom vecného odvolacieho prieskumu je existencia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré spĺňa podmienky prípustnosti odvolania.

22. Uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 9P/185/2025-139 zo dňa 17.09.2025 výrokom I. bolo zrušené neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 s odôvodnením, že odpadli dôvody, pre ktoré bola maloletá dočasne zverená do starostlivosti DFNSP H. H., preto okresný súd predmetným uznesením neodkladné opatrenie nariadené uznesením č.k. 9PPOm/3/2025-23 zo dňa 28.08.2025 v zmysle § 365 ods. 7 CMP zrušil, podľa ktorého súd zruší neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

23. Účelom odvolacieho konania je v zásade preskúmať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a tak ustáliť právny vzťah medzi účastníkmi konečným rozhodnutím odvolacieho súdu. V prípade zaniknutého neodkladného opatrenia, a to jeho zrušením, takýto prieskum neprichádza do úvahy, pretože predmet odvolacieho konania odpadol. Civilný sporový poriadok výslovne neupravuje spôsob rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré samostatným uznesením bolo zrušené, avšak pokiaľ tu absentuje výslovná zákonná úprava pre danú situáciu, ako tomu bolo i v danej veci, krajský súd postupoval za aplikácie Čl. 3 CMP a pri spôsobe rozhodnutia vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie okresného súdu, ak samostatným uznesením bolo zrušené a došlo k uplynutiu odvolacej lehoty, stratilo účinnosť, t. j. nebola tu existencia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré by bolo

možné v odvolacom konaní posúdiť. Krajský súd za aplikácie Čl. 3 CMP analogicky odmietol odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa z dôvodu, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zaniklo, bolo zrušené (primerane uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 14/2021, uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/187/2021 zo dňa 29.11.2021).

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti včasnosti podaného dovolania.